

ДОБРИ ЖОТЕВ
ФАНТАСТИЧНА ИСТИНА

chitanka.info

*След полунощ в града
случайно срещнах Злото.*

*Веднъж ли бях го срещал?
Но тоя път то беше
във своя типизиран
материален вид.
Щом го познах, веднага
извадих пистолета
и се прицелих точно.
(Кварталният ни може
да е съвсем спокоен —
за своя пистолет
аз нямам разрешително!)*

*Пред моето оръжие
потръпна гузно Злото
и рече примирено:
„Но, помисли... куршума,
след като ме пониже,
ще потроши стъклата,
които са зад мен.
Защо да разрушаваме
обществените сгради?
Махни, махни куршума.
Нали е пълна гилзата
догоре със барут!
А аз, ако не знаеш,
ще трябва да узнаеш,
и от барут умирам!“*

*Помислих си: „Така е!“
А Злото услужливо
ми връчи малки клещи.
Измъкнах с тях набързо*

*железния куршум
и се прицелих пак.*

*Тогава Злото каза:
„Забравих, че барута
ще гръмне доста силно
и ще изплаши спящите.
И даже някой може
от страх да се спомине.
Не е ли по-разумно
да го изсипем, а?
Ще ти остане капсула.
А аз, ако не знаеш,
ще трябва да узнаеш,
от капсул най-умирам!“*

*Изсипах на земята
въпросния барут
и без да се мотая,
отново се прицелих.
И смело се прицелих.
И точно се прицелих.
И плякнах. (Без засечка!)*

*А Злото се изви
и със последни сили
последни думи каза:
„Какъв прекрасен изстрел!
Какъв добър стрелец!
Ох, ето ме — умирам!“
И тежко се стовари
на плочите пред мен.*

*Поех към къщи бавно,
доволен, че ще мога
спокойно да заспя.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.